

съветъ за безпристрастното рѣшение; цалуналъ всякого по челото и казалъ, „че когато господаря са повинява на закона, то що остава до народа“. Подарената земя са върнала на законния ѝ притежател.

93.

Народната расходка.

Слѣдъ превзиманието на града Ревель, Петъръ изрядно укрепилъ цѣлата околностъ на града; той, освѣнъ туй, устроилъ и една великолепна градина, влазяние въ която са позволявало всѣкому. Разни цвѣтя, статуи, мѣстни паметници: всичко било устроено по италиянскій образецъ. Тѣжъ градина императора назвалъ, въ честь на императрицата, Катериненталъ. Господаря знаялъ че самъ той, заедно съ супругата си, която го придружавала дори и въ походитѣ му, не ще има много време да са наслаждава съ добритѣ расходки въ тѣжъ великолѣпна градина, билъ обаче уверенъ, че туй увеселително учреждение ще бжде въ голѣмо удоволствие за всичкитѣ гуаждани. Слѣдъ нѣколко години, монарха вторично споходилъ Ревель; градината отъ одавна била свършена, но господаря са зачудилъ като видѣлъ че никой са не разхожда въ нея. Той попиталъ караулния войникъ който стоялъ на вратата:

— „Защо никой са не расхожда въ градината?

Заповѣдано ни е, ваше величество, никого да не пуцями, отговорилъ войника.

— „Какъ! казалъ царя съ удоволствие, кой дуракъ ви заповѣда туй“ ?

— Нашитѣ офицери, отговорилъ войника.